

تأثیر آموزش معنویت درمانی بر سازگاری اجتماعی در دانشجویان

جهانگیر کرمی^{*}، مرضیه پیری کامرانی^{**}، پروانه کریمی^{***}

چکیده

هدف: با توجه به اهمیت مداخلات معنوی در درمان مشکلات روان‌شناختی، پژوهش حاضر با هدف ارزیابی اثربخشی آموزش معنویت‌درمانی بر سازگاری اجتماعی دانشجویان دختر انجام شد. روش: روش پژوهش، انجام آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون بود که با گروه کنترل و جامعه آماری پژوهش، شامل تمامی دانشجویان دختر دانشکده فنی سما در کرمانشاه انجام شد. از میان آن‌ها نمونه‌ای به حجم ۱۲۰ نفر به روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شد و پس از تکمیل پرسشنامه سازگاری اجتماعی بل، ۵۰ نفر که

* دانشیار و عضو هیئت علمی گروه روانشناسی دانشگاه رازی.
** دانشجوی دکترای مشاوره دانشگاه علامه طباطبائی.
*** کارشناس ارشد روانشناسی دانشگاه رازی.

j.karami@razi.ac.ir

Kareme136v@gmail.com

تاریخ تأیید: ۱۳۹۳/۱۲/۱۰

تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۰۹/۲۷

کمترین میزان سازگاری را داشتند، به صورت تصادفی به دو گروه آزمایش و کنترل تقسیم شدند. برای گروه آزمایش، ۹ جلسه آموزش معنویت درمانی به صورت گروهی اجرا شد و بعد از مداخله، برای هر دو گروه، پس آزمون به عمل آمد. برای تحلیل داده‌ها از روش آماری کوواریانس استفاده شد. یافته‌ها: نتایج نشان داد که متغیر وابسته در گروه آزمایش، در مقایسه با گروه کنترل، ارتقای معناداری یافته است. نتیجه‌گیری: از یافته‌های پژوهش می‌توان نتیجه‌گرفت که آموزش معنویت درمانی در افزایش سازگاری اجتماعی دانشجویان دختر مؤثر بوده است.

واژه‌های کلیدی

معنویت درمانی، سازگاری اجتماعی، دانشجویان.

مقدمه

سازگاری یکی از مهم‌ترین نشانه‌های سلامت روان‌سناختی است که با حوزه‌هایی همچون سلامت عاطفی، اجتماعی، آموزشی، زناشویی و شغلی افراد مرتبط است. (حمیدی و محمدحسینی، ۲۰۱۰) سازگاری اجتماعی به عنوان یکی از انواع سازگاری، به معنای تطابق با مقتضیات اجتماعی، رعایت اصول و قوانین جامعه و کارایی در تماس‌های اجتماعی است. (آبراهام و ورگس،^۱ ۱۹۸۶) انسان محصول اجتماع است و مسلماً تحت تأثیر نظام و فرهنگ جامعه خود قرار دارد و سازگاری او نوعی سازگاری اجتماعی است. سازگاری فرایندی پیوسته است که طی آن، فرد با هدف ایجاد رابطه‌ای بسنده و

---

^۱-Abraham & Verghese.

مؤثر با محیط و سایر انسان‌ها و خود، رفتارش را تغییر می‌دهد. اساس سازگاری اجتماعی به وجود آوردن تعادل بین خواسته‌های خود و انتظارات اجتماع است که می‌تواند بر تمام ابعاد زندگی فرد تأثیر گذارد. (دینگرا، ماناس و تاکور،^۱ ۲۰۰۵) همانند سایر مفاهیم روانشناسی، سازگاری اجتماعی هم به صورت‌های مختلف تعریف شده است و شاید بهترین تعریف، رفتار مفید و مؤثر انسان در تطبیق با محیط فیزیکی و روانی باشد. به زبان ساده، سازگاری اجتماعی عبارت است از سازوکار ساده‌ای که با استفاده از آن می‌توان با محیط اجتماعی، سازگاری بهتری داشت. (معتمدجلالی، ۱۳۹۱)

هدف هر موجود زنده، رسیدن به سازگاری اجتماعی است. انسان نیز دائمًا در تلاش است تا سازش بین دنیای درونی و بیرونی خود را به وجود آورد. سازگاری اجتماعی فرآیندی است که روابط بین افراد، گروه‌ها و عناصر فرهنگی را به وضع رضایت‌آمیزی برقرار می‌کند. به عبارت دیگر، طی این فرآیند، روابط میان افراد و گروه‌ها به‌گونه‌ای برقرار می‌شود که رضایت متقابل آن‌ها فراهم شود. بنابراین سازگاری اجتماعی، انعکاسی از تعامل فرد با دیگران، رضایت از نقش‌های خود و نحوه عملکرد در نقش‌هاست که به احتمال زیاد تحت تأثیر شخصیت قبلی، فرهنگ و انتظارات خانواده قرار دارد. (ویسمن،^۲ ۱۹۷۵) پیشرفت روانشناسی و ماهیت پیچیده و پویای جوامع نوین، باعث شده نیازهای معنوی بشر در برابر نیازهای مادی قد علم کرده و اهمیت بیشتری بیابند. (فریدیکسون،^۳ ۱۹۹۴) به عقیده شلودرمن (۲۰۰۰)، تعهد مذهبی نگرش‌های فرآجتماعی را توسعه می‌دهد و نگرش فرآجتماعی نیز به

^۱-Dhingra, Manhas & Thakur.

^۲-Weissman.

^۳-Ferdicson.

نویه خود سازگاری اجتماعی را توسعه می‌دهد. در طول تاریخ، مکاتب گوناگون انسانی و روانشناسی، به دنبال ارائه راه حل‌هایی بوده‌اند و به انسان و نیازهای او توجه کرده‌اند. مطالعات معنوي در روانشناسی در سطح موضوعی جدی و اساسی است و توجه به آن در بسیاری از کشورها در حال افزایش است. مفهوم معنا مقدمه‌ای برای گفت‌وگو درباره معنويت است. معنا با وجود و درونی انسان پیوند می‌خورد. معنويت، در برگیرنده ادراکات حاصل از خود و ترکیبی از عوامل شخصیتی و باورهای بنیادین در خصوص بودن و داشتن معنی در زندگی است که این باورها با جنبه‌های متنوع زندگی از جمله جنبه‌های اجتماعی، جسمانی و روانشناختی در ارتباط است. (یانگ و ماو،^۱ ۲۰۰۷) معنويت، بعدی از انسان است که ارتباط و یکپارچگی او را با عالم هستی نشان می‌دهد. ارتباط و یکپارچگی، به انسان امید و معنا می‌دهد و او را از محدوده زمان و مکان و علائق مادی فراتر می‌برد. (غباری بناب، ۱۳۸۷)

معنويت، جست‌وجوی معنا و هدف به منظور ارتباط با منبعی مقدس یا واقعیتی غایی است. معنويت به دنبال ارتباط با منبعی مقدس یا واقعیتی غایی باشد، به‌حال با نوعی تعالی و اخلاق مسؤولانه در قبال این منبع مقدس یا واقعیت غایی همراه است. در سال‌های اخیر به مداخله‌های معنوي، به عنوان روش درمانی مؤثر توجه شده است. مذهب و معنويت، مجموعه‌ای را ارائه می‌دهد که از راه آن، انسان می‌تواند معنا و مفهوم زندگی خود را درک کند. (وست،^۲ ۲۰۰۰) معنويت درمانی نوعی از روان‌درمانی است که با استفاده از اصول خاص و با کاربرد شیوه‌های معنوي‌مذهبی به افراد کمک می‌کند تا به

ادرانکی فرامادی از خود، دنیا، حوادث و پدیده‌ها دست یابند و از طریق پیوند با این دنیای فرامادی، سلامت و رشد و سازگاری را به دست آورند. (ریچاردز و برگین،^۱ ۲۰۰۲) بنابر این داشتن معنا یا هدف در زندگی، ارتباط مثبتی با عوامل روان‌شناختی دارد و منجر به سازگاری، رضایت از زندگی و حمایت اجتماعی می‌شود. (مارتینی،^۲ ۲۰۰۴؛ کونینگ،^۳ ۲۰۱۱)

نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که معنویت درمانی و معنادرمانی بر افزایش سازگاری اجتماعی، کیفیت زندگی، سلامت روان، کاهش افسردگی و اضطراب مؤثر است. (دیویسون و جهانگیر،^۴ ۲۰۱۳؛ ریوهیم و گرینبرگ،^۵ ۲۰۰۷؛ ازهای، منظری توکلی، حسینی، هاشمی زاده،^۶ ۱۳۹۲؛ جانی، مولایی، جنگی قوجه بیگلو و پوراسمعلی،^۷ ۱۳۹۳؛ زره‌پوش، زارعی، کجباف،^۸ ۱۳۹۲؛ لطفی کاشانی، مفید و سرافراز مهر،^۹ ۱۳۹۲؛ محمدی،^{۱۰} روزگرد، ترخان و تقیزاده،^{۱۱} ۱۳۹۱)

در بیان اهمیت و ضرورت این تحقیق بیان این نکته لازم است که در جامعه ایرانی و اسلامی ما، بسیاری از رفتارها در زندگی فردی و اجتماعی افراد، مستقیم یا غیرمستقیم، متأثر از آموزه‌ها و باورهای دینی بوده و اغلب با آن نیز ارزیابی می‌شود. با توجه به اینکه اسلام مبنای مناسبات اجتماعی قرار گرفته است، این پژوهش با

^۱-Richards & Bergin.

^۲-Martiny.

^۳-Koenig.

^۴-Davison & Jhangri.

^۵-Revheim & Greenberg.

هدف اثربخشی معنویت درمانی بر سازگاری اجتماعی دانشجویان دختر انجام می‌گیرد.

روش

طرح پژوهش حاضر، آزمایشی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه کنترل است. جامعه آماری پژوهش، شامل همه دانشجویان دختر دانشکده فنی و حرفه‌ای سما کرمانشاه در سال تحصیلی ۱۳۹۱-۹۲ بود. نمونه آماری شامل ۱۲۰ دانشجوی دختر که با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شده و سپس شرکت‌کنندگان، پس از کسب اطلاعات کامل از روش انجام مطالعه و اهداف آن و اخذ رضایت، در کاربندی پژوهش وارد شدند و پس از اجرای پرسشنامه سازگاری اجتماعی بل، ۵۰ نفر که کمترین میزان سازگاری را داشتند، به صورت تصادفی به نسبت مساوی در دو گروه آزمایش و کنترل گمارده شدند. سپس گروه آزمایش، طی ۹ جلسه گروهی ۹۰ دقیقه‌ای (هفت‌های دو جلسه) تحت مداخله معنوی قرار گرفت. گروه کنترل در جلسات مشابه خود، صرفاً آرمیدگی سطحی را بدون توضیحات و شناخت افزایی تمرین کردند. از گروه‌ها قبل و بعد از اتمام مداخله، به وسیله پرسشنامه سازگاری اجتماعی بل، آزمون گرفته شد. در نهایت داده‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۰ و آزمون آماری کورایانس تحلیل شد. برای جمع‌آوری اطلاعات از ابزار زیر استفاده گردید:

پرسش‌نامهٔ سازگاری اجتماعی بل: این پرسش‌نامه در سال ۱۹۶۱ توسط با^۱ تدوین گردید. وی در زمینهٔ سازگاری، دو پرسش‌نامه ارائه

1-Bell

کرده است که یکی مربوط به دانشآموزان و دانشجویان و دیگری مربوط به بزرگسالان است. این پرسشنامه دارای ۱۶۰ سؤال و پنج خرده مقیاس (سازگاری در خانه، سازگاری شغلی، سازگاری تندرستی، سازگاری عاطفی و سازگاری اجتماعی) است. پاسخگویی به سؤالات به صورت بله، خیر و نمی‌دانم است. تصحیح پرسشنامه با استفاده از کلید انجام می‌شود. در مطالعه اخیر از خرده مقیاس سازگاری اجتماعی استفاده شد که ۳۲ سؤال دارد. بل (۱۹۶۲) ضریب پایایی را برای سازگاری اجتماعی ۸۸/۰ گزارش کرده است. نمره بالا در این مقیاس نشانه دوری و کناره‌گیری از تماس اجتماعی است و نمره پایین در این شاخص نشان‌دهنده سازگاری بهتر در حوزه اجتماعی است. این پرسشنامه توسط بهرامی، احسان (۱۳۷۱) ترجمه و ویرایش شده و روی ۲۰۰ نفر به صورت تصادفی اجرا شد. پایایی این آزمون با روش آلفای کرونباخ محاسبه شد و ضریب آلفای آن معادل ۰/۸۹ به دست آمد. در پژوهش دیگری که در سال ۱۳۷۴ توسط عبدالفرد روی ۱۵ نفر از دانشجویان شاغل به تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد دانشگاه مشهد صورت گرفت، پایایی آزمون با روش ضریب آلفای کرونباخ، ۸۸/۰ به دست آمد. (به نقل از فتحی آشتیانی، داستانی، ۱۳۹۲) در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۷۰ شد.

شرح جلسات به صورت زیر است:

جلسه اول: هدف: آشنایی اعضا با یکدیگر، اطلاع از دلائل تشکیل گروه و آشنایی با قوانین گروه

فرایند: اعضا خود را معرفی می‌کنند. قوانین گروه مبتنی بر محترمانه ماندن، احترام به نظر یکدیگر و تحمل دیدگاه‌های متفاوت، تعداد و زمان جلسات و حضور مداوم تا انتهای درمان مطرح می‌شود.

جلسه دوم: هدف: آگاهی از معنای ضمنی و شخصی معنویت و تعریف آن از نظر هر یک از اعضا، بررسی وجود اعتقاد به نیروی برتر و مقدس در اعضا فرایند: طرح سوال معنویت چیست؟ آیا به نیروی مقدسی معتقد‌ید؟ در مقابل این نیرو چه کاری دوست دارید انجام دهید؟ چه کاری انجام می‌دهید؟ اعمالی که انجام می‌دهید چه احساسی در شما ایجاد می‌کند؟ کدام رفتار در شما احساس خوب ایجاد می‌کند؟ نام ببرید. این اقدامات در برابر مشکلات و کنارآمدن با آن‌ها چطور به شما کمک می‌کند؟ آیا تا به حال شده که این کارها برای شما مشکل ایجاد کند؟

جلسه سوم: هدف: خود مشاهده‌گری و توضیح مراقبه فرایند: آنچه در این هفته در رابطه با اعمال معنوی انجام دادید و احساسات را بیان کنید. (یادداشت‌برداری درمانگر از موارد مشترک مانند دعا، بخشیدن، تأمل، صبر و ...)، بیان احساسات و هیجانات ناشی از این اعمال و تاکید بر احساس اعضا در مقابل هر یک از این عملکردها. آموزش تکنیک مراقبه و تمرین روزانه آن تا انتهای درمان.

جلسه چهارم: هدف: توضیح تجربیات افراد از مراقبه و تمرکز بر موضوع خاص، بررسی اثرات مراقبه.

فرایند: مراقبه چه احساسی در شما ایجاد می‌کرد؟
جلسه پنجم: هدف: ارایه مفهوم پایان‌ناپذیری و اتصال به نیروی لایزال

فرایند: آیا کسی را که دوست داشتید، از دست داده اید؟ احساستان در حال حاضر نسبت به آن فرد چیست؟ آیا کسی در اطرافتان هست که در سنی باشد که ممکن است از دست بدھید؟ این از دستدادن چه معنایی برایتان دارد؟ آیا دیدگاهی معنوی یا مذهبی در رابطه با این ازدستدادن دارید؟ از نظر معنوی یا مذهبی چه توضیحی دارید؟ از دستدادن‌ها چه تأثیری بر ما می‌گذارد؟ تاکید بر اینکه هفته بعد، از بخشش خود و دیگران و احساس معنوی که در این حسناریم، صحبت خواهیم کرد.

ششم: هدف: فهم بخشدگی

فرایند: چه کسی از هفتة قبل تا به حال درباره بخشش فکر کرده؟ چه کسانی را قرار است ببخشیم؟ بخشش کسانی که با آن‌ها رابطه‌ای نداریم و بخشش کسانی که با آن‌ها رابطه داریم. بخشش چه احساسی در شما ایجاد می‌کند؟ بخشش چه احساسی را در دیگران ایجاد می‌کند؟ طلب بخشش از کسی که در رابطه با او خطایی مرتکب شدیم و اینکه بخشیده شویم چه احساسی در ما ایجاد می‌کند؟ برای اینکه احساس بخشدگی کنید، چه کارهایی انجام می‌دهید؟ توضیح دهید.(نمونه‌ای مانند دعا و... توسط درمانگر یادداشت و جمع‌بندی می‌شود). کدامیک را تا هفتة بعد انجام دهیم؟

تكلیف: خواندن این دعا هر روز بعد از مراقبه تا انتهای درمان خدایا من در پیشگاه تو آن‌هایی را که مرا اذیت کرده‌اند یا آسیبی متوجه من ساخته‌اند، می‌بخشم. تو قادر مطلقی، من آن‌ها را به تو واگذار نمی‌کنم و از تو برای آن‌ها طلب بخشش می‌کنم.

خدایا آن‌هایی را که نسبت به من بدی کرده بودند، بخشیدم و از تو برای آن‌ها طلب بخشش کردم. از تو می‌خواهم تا مرا عفو کنی و بیخشی. اطمینان دارم که توسط تو بخشوذه خواهم شد؛ چون تو بخشندۀ ترین بخشندگانی.

جلسه هفتم: هدف: بخشش و تعییم آن به کنترل خشم.
فرایند: توضیح درباره اهمیت بیان نیروی آزارنده خشم به دیگران و درخواست کمک.

جلسه هشتم: هدف: بررسی تجربیات ناشی از بخشوذه
فرایند: بیان احساس مثبت و تجربیات ناشی از بخشش و عملکردهای معنوی:

انجام این اعمال در شما چه تغییری ایجاد کرده است؟ چگونه می‌توانیم این احساسات را در خودمان ثابت نگه داریم؟ چه اقداماتی وجود دارد که ما را در این راه کمک کند؟

تکلیف: هر روز بعد از تمرین مراقبه و دعای بخشش، این دعا را تکرار کنند. تمرین مراقبه و خواندن دعای زیر همگی با هم:

خدایا دعا می‌کنیم تا فکر و عمل ما را در مسیر تجربه جدیدی که کسب کرده‌ایم، هر روز بیشتر از روز قبل در مسیر خودت پایدار نگه داری. خدا ای از اینکه چشم‌های مرا به خودم و پیرامونم باز کردی، از تو سپاسگزارم.

جلسه نهم: هدف: شکر و توجه به تغییرات مثبت ناشی از معنویت و معناده‌ی به تجربه‌های سخت

فرایند: نام بردن نعمت‌هایی که در زندگی فرد وجود دارد. کمک به پیدا کردن معنا در آنچه ناخوشایند درک می‌کنند و شکرگزاری.

یافته‌ها

جدول ۱ میانگین و انحراف معیار نمره‌های آزمون سازگاری اجتماعی را در گروه‌های آزمایش و کنترل نشان می‌دهد.

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار نمره‌های سازگاری اجتماعی

پس آزمون		پیش آزمون		تعداد	گروه
انحراف استاندارد	میانگین	انحراف استاندارد	میانگین		
۵/۵۵	۳۹/۴۲	۸/۶۹	۴۶/۵	۲۵	آزمایش
۴/۷۹	۴۲/۳۵	۵/۲۱	۴۲/۱۵	۲۵	کنترل
۵/۳۲	۴۰/۹۴	۷/۲۵	۴۴/۲۴	۵۰	کل

همان‌طور که در جدول ۱ نشان داده شده است، میانگین نمرات سازگاری اجتماعی گروه آزمایش، در مرحله پیش‌آزمون برابر $46/5$ است که این مقدار بعد از مداخله در مرحله پس‌آزمون به $42/15$ کاهش پیدا کرده است. در گروه کنترل، میانگین نمرات سازگاری اجتماعی در مرحله پیش‌آزمون $42/15$ است که در مرحله پس‌آزمون به $42/35$ تغییر یافته است.

جدول ۲ نتایج تحلیل کوواریانس تأثیر آموزش معنویت‌درمانی بر سازگاری اجتماعی را نشان می‌دهد.

جدول ۲- خلاصه نتایج تحلیل کوواریانس مربوط به رابطه آموزش معنویت‌درمانی بر

سازگاری اجتماعی در دو گروه آزمایش و کنترل

سطح معناداری	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	متغیر
۰/۰۰۱	۱۵/۰۳	۲۳۶/۲۷	۱	پیش‌آزمون
۰/۰۰۱	۲۷/۸۶	۴۳۷/۹۶	۱	گروه

به دلیل تفاوت گروه‌ها در پیش‌آزمون، جهت تحلیل داده‌ها، از کواریانس استفاده شد. آماره F محاسبه شده (۲۷/۸۶) برای مقایسه پس‌آزمون گروه کنترل و آزمایش، بعد از حذف اثر پیش‌آزمون از نظر آماری در سطح $(p \leq 0.001)$ معنادار است. بنابراین تحلیل داده‌ها نشان می‌دهد که مداخله بر نتایج پس‌آزمون تأثیرگذار بوده است.

بحث

پژوهش حاضر با هدف اثربخشی معنویت درمانی بر سازگاری اجتماعی دختران دانشجو انجام شد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که معنویت درمانی به طور معناداری میزان سازگاری اجتماعی را افزایش داده است. نتایج این پژوهش با پژوهش‌های پیشین همخوان است. (دیویسون و جهانگیر، ۱۳۹۲؛ ریوهیم و گرینبرگ، ۲۰۰۷؛ اژه‌ای و همکاران، ۱۳۹۲؛ جانی و همکاران، ۱۳۹۳؛ زره‌پوش و همکاران، ۱۳۹۲؛ لطفی کاشانی و همکاران، ۱۳۹۲؛ روزگرد و همکاران، ۱۳۹۱).

در تبیین این نتایج می‌توان گفت که نخستین و مهم‌ترین عامل، مربوط به تأثیر ویژه معنویت درمانی در بهبود نگرش و تفسیر فرد نسبت به زندگی است. دین برای رساندن فرد به آرامش روان، راهکارهای ذهنی و بینشی مانند ارتقای معرفت، خداباوری، صبر، زهد، توکل، رشد تدریجی بینش الهی، دعا و نیایش، احیای فطرت الهی و... را ارائه می‌کند. همچنین در این میان نقش راهکارهای گرایشی و کنشی، کاهش تعلقات دنیوی، آموزه‌های رفتار بهنجار، توبه، کاهش میزان پشیمانی از گذشته، تقویت اراده برای ترک گناه و... نشان‌دهنده اثربخشی دین و معنویت در سازگاری اجتماعی افراد است. معنویت درمانی یکی از راههای اساسی و پراهمیت و روشنی درمانی است که

بشر می تواند به کمک آن از ابتلا به بیماری های جسمی و روانی و اجتماعی پیشگیری کند و با کمک گرفتن از دین، نماز و نیایش، به منبع لایزال و نامتناهی قدرت الهی وابسته شده و احساس امید و آرامش داشته باشد. شرکت در مراسم مذهبی، آثار روانی اجتماعی مهمی به همراه دارد که علاوه بر انجام فرایض دینی، نوعی ارتباط سالم و عاطفی بین افراد جامعه ایجاد می شود.

بنابراین یکی از منابعی که به وقوع فرآیند سازگاری اجتماعی کمک می کند، حمایت اجتماعی است. در مجموع می توان گفت که سازگاری، نتیجه رشد و پرورش مهارت های اجتماعی و توانایی برقراری ارتباط، توان تبادل عاطفی و هیجانی سالم و مفید با دیگران است. بدین ترتیب، فرد در صورت موفق شدن در برقراری ارتباط با دیگران، از طرف اجتماع پذیرش می شود و زمینه سازگاری اجتماعی او فراهم می شود. بنابراین فرد ابتدا نحوه برقراری ارتباط صحیح و احترام به دیگران را می آموزد و در مرحله بعد، این جریان را با عشق با همنوعان و خدمت به آن ها تکمیل می کند که این فرآیندها در مجموع به کسب مهارت های اجتماعی افراد و متعاقب آن، افزایش سازگاری اجتماعی کمک می کند.

فرض اساسی در معنویت درمانی این است که شخص نمی تواند برای همیشه از رنج در زندگی اجتناب کند؛ اما می تواند راه پرمعنای شخصی برای پاسخ دادن به رنج در زندگی برگزیند. علاوه بر این کسانی که معنا را در زندگی می یابند، می توانند توانایی های نهفته شان را شکوفا کرده و با اثربخشی بیشتری به مبارزه و تلاش در زندگی بپردازند. به طور کلی مقابله مذهبی، متکی بر باورها و فعالیت های مذهبی است و از این طریق در کنترل استرس های هیجانی به افراد کمک می کند. احساس تعلق داشتن به منجی والا، امیدواری به

کمک و یاری خداوند در شرایط مشکل زای زندگی، برخورداری از حمایت‌های اجتماعی، حمایت روحانی و ...، همگی از جمله منابعی هستند که افراد مذهبی با برخورداری از آن‌ها می‌توانند در مواجهه با حوادث، فشار کمتری را تحمل کنند؛ به این معنا که افراد دارای جهت‌گیری مذهبی، دارای افسردگی، اضطراب، شرمندگی و احساس گناه پایین و بهزیستی، سلامت روانی عالی، نگرش‌های فرآجتماعی، اتکا به خداوند و منابع معنوی هستند که باعث احساس کنترل و تسلط بیشتر بر شرایط می‌شود و در نتیجه باعث سازگاری اجتماعی مطلوب می‌شود. پیشنهاد می‌شود جهت افزایش سازگاری اجتماعی افراد در کانون‌های اصلاح و تربیت، برنامه‌ای را برای آموزش معنویت‌درمانی تنظیم کرده و همچنین در مدارس، معلمان و مشاوران با فرآگرفتن آموزش‌ها در این زمینه، می‌توانند به دانش‌آموزان کمک در خور توجهی ارائه کنند. پژوهش حاضر دارای محدودیت جمعیت‌شناختی بود، به طوری که افراد شرکت‌کننده در آن، دانشجویان دختر و عمدتاً جوان بادامنة سنی ۲۰-۲۵ سال بودند. این محدودیت، باعث کاهش توان تعییم‌پذیری نتایج گردید. بنابراین انجام پژوهش با نمونه‌های دیگر می‌تواند سودمند باشد.

منابع

۱. اژه‌ای، جواد؛ منظری توکلی، وحید؛ حسینی، رحمان و هاشمی زاده، وجیهه السادات، ۱۳۹۱، «بررسی اثربخشی درمان شناختی-رفتاری گروهی، معنی درمانی گروهی و تلفیق آن‌ها بر افزایش سازگاری اجتماعی دانش آموزان ناسازگار»، *فصلنامه علمی-پژوهشی پژوهش در سلامت روان‌شناختی*، دوره ششم، ش. ۳.
۲. جانی، ستاره؛ مولایی، مهری؛ جنگی قوجه بیگلو، شهلا و پور اسماعلی، اصغر، ۱۳۹۳، «اثربخشی شناخت درمانی مذهب محور بر اضطراب مرگ، سازگاری اجتماعی و بهزیستی ذهنی در بیماران مبتلا به سرطان»، *مجله علمی پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایلام*، دوره بیست، ش. ۵.
۳. روزگرد، زهرا؛ ترخان، مرتضی و تقی‌زاده، محمد احسان، ۱۳۹۱، «اثربخشی معنادرمانی بر سازگاری اجتماعی و سازگاری عاطفی زنان مبتلا به تعارضات زناشویی»، *پژوهش‌های روان‌شناسی اجتماعی*، دوره ۳، ش. ۹.
۴. زره‌پوش، اصغر؛ زارعی، مجید و کجاف، محمد باقر، ۱۳۹۲، «بررسی اثربخشی معنویت درمانی بر کیفیت زندگی و امید در زنان متاهل شهر اصفهان»، *فصلنامه علمی-ترویجی اخلاق*، سال ۳، ش. ۱۱.
۵. فتحی آشتیانی، علی و داستانی، محبوبه، ۱۳۹۲، آزمون‌های روان‌شناختی ارزشیابی شخصیت و سلامت روان، تهران: انتشارات آرون.
۶. لطفی کاشانی، فرج؛ مفید، بهرام و سرافراز مهر، سعیده، ۱۳۹۲، «اثربخشی معنویت درمانی بر کاهش اضطراب، افسردگی و پریشانی زنان مبتلا به سرطان پستان»، *اندیشه و رفتار*، دوره هفتم، ش. ۲۷.

۷. محمدی، شهناز، ۱۳۹۲، «اثر معنویت درمانی بر افسردگی زنان سالمند ساکن آسایشگاه سالمدان»، فصلنامه مطالعات روان‌شناسی بالینی، س، ۳، ش ۱۲.

۸. معتمدجلالی، مژده، ۱۳۹۱، مقایسه هوش اجتماعی و هیجانی و فرهنگی در پزشکان، وکلا و مهندسین شاغل در شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی ارشد دانشگاه پیام نور مرکز، تهران جنوب.

۹. Abraham, A., Verghese, A. (۱۹۸۶). Eysenck personality inventory and Beels adjustment inventory. Indian journal of clinical psychology ۱۳, ۱۲۵-۱۲۶.

۱۰. Bell, H.M. (۱۹۶۲). The adjustment inventory: adult form. Palo Alto: Consulting Psychological Press.

۱۱. Davison, S.N, & Jhangri, G.S. (۲۰۱۳). The Relationship between Spirituality, Psychosocial Adjustment to Illness, and Health-Related Quality of Life in Patients with Advanced Chronic Kidney Disease. Journal of Pain and Symptom Management, Volume ۴۰, Issue ۲, February ۲۰۱۳, Pages ۱۷۰-۱۷۸.

۱۲. Dhingra, R., Manhas, S., & Thakur, N. (۲۰۰۰). Establishing connectivity of emotional quotient, spiritual quotient with social adjustment: a study of Kashmiri migrant woman. J. hum. Ecol. ۱۸(۴), ۳۱۳-۳۱۷.

۱۳. Ferdicson, B. (۱۹۹۴). How the religion help us in health and wellbeing.translated by musavi, S.H. journal of psychology and religion. ۱(۳), ۷۹-۱۰۷.
۱۴. Hamidi, F., Mohamad Hosseini, Z. (۲۰۱۰). The Relationship between Irrational Beliefs and Social, Emotional and Educational Adjustment among Junior Student. Journal of Social and Behavioral Sciences, (۵), ۱۵۳۱-۱۵۲۶.
۱۵. Koenig, H.G. (۲۰۱۱).Definition in spirituality and health research: methods, measurement, statistics, and resources, pp. ۱۹۳-۲۰۶, Templeton foundation press, Philadelphia, pa, USA.
۱۶. Martiny, J. (۲۰۰۴). Suicide ideation in the elderly. Journal of psychiatric times. XXI.
۱۷. Revheim, N., & Greenberg, W.M. (۲۰۰۷). Spirituality Matters: creating a time and place for hope, psychiatric rehabilitation journal, ۳۰(۴). ۳۰۷-۳۱۰.
۱۸. Richards, S. & Bergin, A.E. (۲۰۰۲). A spiritual strategy for counseling and psychotherapy. American psychological Association. Washington dc.
۱۹. Schludermann, E.H., Schludermann, S.M. & Huynh, G.L. (۲۰۰۰).Religiosity, prosaically values, and adjustment among student in catholic high schools in Canada. Journal of beliefs and values, ۲۱, ۹۹-۱۱۰.

۲۰. Weissman, MM. (۱۹۷۰). The assessment of social adjustment. *Arch Gen Psychiatr*, ۳۲: ۱۲۰-۳۶.
۲۱. West, W. (۲۰۰۰). Psychotherapy & spirituality (crossing the line between therapy and religion). SAGE Publications.
۲۲. Yang, K.P. & Mao, X.Y. (۲۰۰۷). A study of nurse's spiritual intelligence: A cross-sectional questionnaire survey. *Journal of nursing studies*, ۱۴, ۹۹۹-۱۰۱۰.